

[Boligministeren.]

dem, der allerede har et sted at bo, og inden for 110 m² kan vist ingen bestride at der kan skaffes en fuldt forsvarlig bolig.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at af de enfamilieshuse, hvortil der i 1962 er udbetalt lån af Byggeriets Realkreditfond og Landsbankernes Reallånefond, lå 60 pct. på 110 m² boligareal eller derunder, og det ganske uanset at man kunne bygge mere. Det vil sige, at den overvejende del af bygherrerne hidtil har foretrukket huse inden for den størrelse og altså ikke 20 pct., som det ærede medlem hr. Finn Poulsen nævnte. Det er, som jeg sagde før, som om alle skal bygge huse over 110 m², og det er jo ikke rigtigt. Kommer vi i den situation, som det blev nævnt, at en familie med børn eller stort boligbehov i øvrigt skal have en bolig på over 110 m², ja, så vil det da være rimeligt at give en dispensation, og den vil også blive givet.

Må jeg i øvrigt i den forbindelse gøre en bemærkning. Vi har tidligere haft grænsen på de 130 m², og vi har ikke været ude for, at en bygherre, der har ønsket at bygge til sig selv, altså ikke med salg for øje, har fået afslag på at få en større bolig end de 130 m²; om han har villet bygge 170 m² eller 200 m², har vi i boligministeriet ikke blandet os i, når boligen har været til eget brug, selv i den tid, vi havde reglen om de 130 m².

For etagebyggeri er grænsen som bekendt sat til en maksimumsleje pr. m², men der har også været nævnt en 85 m²-grænse. Jeg ved ikke, hvor det stammer fra, men jeg vil gerne hertil sige, at de yderligere kvadratmeter i en bolig jo altid er de billigste, fordi udgifterne til trappe, køkken, sanitære installationer o. s. v. stort set er de samme uanset boligens størrelse, og derfor betyder denne m²-grænse jo netop en præmiering af de større lejligheder, dem, som egner sig bedst til familiebrug, og det vil altså sige, at når det gælder det væsentligste for boligstandarden, nemlig boligarealet, tilgodeser lovforslaget netop ønskerne om plads til tilstrækkelige boligstørrelser inden for fuldt forsvarlige grænser. Hvor det kan påvises, at de fuldt forsvarlige grænser ligger ud over den 110 m²-grænse, der har været nævnt, vil der naturligvis blive givet en dispensation.

Problemerne i forbindelse med de grænser, der er fastsat for håndværkerudgifter ved parcelhuse, var jeg allerede inde på i min fremsættelsestale. Jeg nævnte her, at det rette basispunkt for disse grænser måtte sættes sådan, at en væsentlig del af det mere kostbare byggeri midlertidigt begrænses — ellers virker de ikke som den nødvendige bremse — men at de på den anden side naturligvis bør give mulighed for, at man kan bygge fuldt forsvarligt herindenfor. Tanken med at sammenligne med det billigere byggeri er bl. a. at forstærke konkurrencen om dette byggeri både med hensyn til pris og kvalitet.

Kritikken mod grænserne hæfter sig alene ved, hvad der under konkurrenceforhold i dag er muligt, og derfor ser man helt bort fra, at netop en skærpet konkurrence i sig selv vil øge mulighederne for at bygge billigere. Det er en mistillid til konkurrencens muligheder, som jeg for mit vedkommende ikke deler, og som i øvrigt heller ikke bekræftes af de mange annoncer om huse, hvor prisen er blevet sat ned. Efter at vi har offentliggjort den påtænkte stramning, har vi set — det er nævnt tidligere herfra i dag — annoncer dukke op i de sidste dage. Et sted gør man i en annonce opmærksom på — og det er et anerkendt firma — at et boligareal fra 77 m² op til 107 m² kan opføres i den standardudførelse, som firmaet hidtil har udført adskillige boliger i, for fra 12.345 kr. til 5.092 kr. under de prisgrænser, vi har fastsat. Dette kan altså ikke være udtryk for, som det ærede medlem hr. Finn Poulsen nævnte det, at maksimumspriser meget let bliver til minimumspriser. Her er i hvert fald syn for sagn. I øvrigt er der, som jeg nævnte, adskillige annoncer, der i den seneste tid netop er gået ind i denne konkurrence for at fremskaffe boliger, der opfylder kravene til kvalitet og også til priser, der ligger under de prisgrænser, vi har fastsat.

I øvrigt vil jeg dog også gerne i tilslutning til det ærede medlem hr. Erhard Jakobsens udtalelser gøre opmærksom på, at selv et hus med håndværkerudgifter af den størrelsesorden, der er nævnt i forslaget, med en samlet anskaffelsessum — herunder udgifter til grund, kurstab og andre omkostninger — hvis grænsen for håndværkerudgifterne udnyttes fuldt ud, og hvis man går